

men kunne ikke tages til Forhandling, medmindre Tinget giver sit Samtykke dertil. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold.) Det er saaledes givet.

Det er altsaa disse Vædringsforslag tiligemed Lovforslaget som Helhed, der sættes under Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): De to Vædringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille, og som Udvalget har tiltraadt, ere af rent formel Natur. Ved anden Behandling blev det vedtaget, at ved Beregningen af det første Alderstillaeg for Overlærere skulde den Tid, hvori de have staaet paa ældste Adjunktgange komme i Betragtning. For Adjunkterne blev det vedtaget, at ved det første og andet Alderstillaeg skulde den Tid, hvori de havde staaet som Timelærere, eller under visse Forudsætninger som Lærere ved de private Skoler, komme i Betragtning. Jeg tillod mig at udtale ved anden Behandling, at jeg forstod disse Bestemmelser saaledes, at det ikke blot kom dem til Gode, der fremtidig skulde erhverve det første og andet Alderstillaeg, men alle dem, der ere ansatte ved Skolerne, og for hvem det overhovedet kan have Betydning. Denne Fortolkning blev tiltraadt af Udvalgets Ordfører med de Udtryk, saa vidt jeg husker, at han var enig i, at det maatte komme i Betragtning over hele Linien. Jeg mener stedse, at denne Fortolkning er fuldstændig rigtig og berettiget, men jeg tror, at Sagen kan udtrykkes tydeligere, og i ethvert Tilfælde er det vist, at det i de interesserede Krese ikke er bleven forstaaet rigtigt af alle, men at der var nogen Uklarhed, og man ønskede meget denne Uklarhed hævet. Det er nu denne Uklarhed, hvis den er til Stede, som jeg foreslaar hævet ved den Redaktionsændring, som findes i de af mig foreslaaede Vædringsforslag, hvor nemlig Begrænsningen er udtrykt paa anden Maade, nemlig saaledes, at „ved Beregningen af Overlærernes Alderstillaeg beregnes vedkommende den Tid til Gode, i hvilken han maatte have staaet som Adjunkt paa ældste Lønning, dog ikke udover 5 Aar“, hvilket er den ene Alderstillaegsperiode for Overlærere, og for Adjunkterne er det samme udtrykt paa den samme Maade: „dog ikke udover 6 Aar“, som

her er to Alderstillaegsperioder, hvilket svarer til, hvad der er vedtaget om første og andet Alderstillaeg. Efter denne Redaktion vil al Tvivl i ethvert Tilfælde være hævet, og derfor tillader jeg mig at anbefale de to Vædringsforslag til Vedtagelse.

Ordføreren (N. Nielsen): Det maa være en Fejltagelse, naar den ærede Formand sagde, at disse Vædringsforslag ere tiltraadte af Udvalget, thi Udvalget har ikke haft dem til Behandling; derimod har jeg som Ordfører set dem og givet dem min Tilslutning, og gør det ogsaa herved, men for øvrigt vil jeg bemærke, at jeg ikke ser, at de gøre nogen som helst Forandring i Forslagets Indhold. Dette bliver det samme, enten man tager de Forslag, som her ere stillede, eller man tager Forslaget i den ved anden Behandling vedtagne Skikkelse. Det forekommer mig, at for det sidste Vædringsforslags Vedkommende er selve Lovforslaget, som det foreligger, et fuldt saa betegnende Udtryk for, hvad det gælder om; men da det som sagt kun er redaktionelle Vædringer, og disse kun sigte paa at give de vedkommende den Betyggelse, som de tro, ligger i en saadan Affattelse, for at de kunne faa disse Tillæg, skal jeg give Vædringsforslagene min Tilslutning, og anbefale Tinget at fremme for dem.

Formanden (Høgsbro): Jeg skal til Forklaring kun anføre, at et Medlem af Udvalget havde meddelt Bureauet, at Vædringsforslagene var tiltraadte af Udvalget. Jeg havde den Tro, at det var rigtigt, men det viser sig altsaa ikke at have været Tilfældet.

C. Sprensen: Jeg skal ikke nærmere udtale mig om de her stillede Vædringsforslag, da det paa Sagens nuværende Standpunkt og af Hensyn til den Stilling, jeg agter at indtage til dette Lovforslag, ikke har tilstrækkelig Interesse for mig, om den ene Redaktion eller den anden skulde være den bedste. Alle de Vædringsforslag, som Mindretallet stillede ved 2den Behandling her i Salen, ligge nu slagne paa Valpladsen. Mindretallet fandt for dem her i Salen de Benner, som det havde forudsat, og det fandt de Sjender, dels af gammel Dato, dels af